

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 48. Quid probandum impetranti beneficium ob matrimonium
vacans, sive ipso jure, sive per sententiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

fectantes sententiam Lotterii contra alios citatos à me loc. cit. num. 45. Ed quod, ut iidem A.A. talis contractus, etiam celebratus per verba de præsente ex juris interpretatione resolvatur in sponsalia, juxta omnes autem per sponsalia de futuro non vacat beneficium ipso jure, & ut Castrop. licet diceretur matrimonium attentatum, non tamen vacatio inducatur per quamcumque attentionem; sed ob solam attentionem nullam inducentem obligationem. Nihilominus contrarium tenent aliqui, dum clericus ipse est pubes, & scienter contraxit cum impubere.

5. Resp. quinto: contracto matrimonio nulliter ob defectum formæ, quia nimurum contractum sine Parocho aut testibus, loquendo magis conformiter ad sententiam illam Lotterii, dicendum vacare ipso jure beneficia; quia sic contrahens ipso facto attentavit assumere statum incompatibilem. Contrarium hic iterum secundum sua principia tenentibus. Sanch. Laym. Pirh. LL. cit. & Garcia nixo hoc speciali fundamento, quod ex actu nullo propter defectum formæ seu solennitatis non incuratur poena; ut Sanch. de mat. l. 3. d. 2. num. 8. & non adhibitæ formæ requisita, perinde sit, ac si actus non fieret. vide me in for. benef. p. 3. quest. 46.

6. Resp. sexto: Clericus constitutus in Ordinibus sacris, ideoque nulliter contrahens non fecit, ac alii clerici contrahentes cum impedimento dirimente, ipso jure amittit beneficia, ita cum seftatoribus sententiæ Lotterii. Azor. p. 2. l. 7. c. 16. q. 5. citans Covat. de mat. p. 2. c. 6. §. 3. num. 4. (qui etiam num. 5. ait, fallum esse, quod in contrahente ignorantie impedimentum dirimens hoc ipso deficiat intentio contrahendi) Staphil. de lit. grat. tit. de var. mod. vac. modo. 5. num. 8. Item Abb. in cap. I. hoc. tit. Nav. in man. cap. 25. num. 120. (quem tamen pro opposita citat Barbos. Pauli de reshg. l. 1. q. . num. 12. Sylv. v. clericis. 2. num. 1. Gonz. ad Reg. 8. gl. 15. num. 44. & alii, quos sequitur Reiffenstl. h. t. num. 20. contra Gl. fin. in c. I. h. t. n. 7. Quod autem pro hac sententia assert Less. nimurum, cum talis compellendus manere in suo ordine, non esse conveniens, ut ipso jure sit privatus beneficio, ne cogatur mendicare, id inquam, ut notavi in for. benef. p. 3. quest. 47. infirmum est, cum etiam locum habeat in privando per sententiam.

Quest. 47. An cum nulliter contrahente matrimonium dispensare possit Episcopus, ut retineat beneficium, vel ut redire possit ad beneficium ob eam causam amissum, aut ad officia Ordinum exercenda?

1. R Esp. ad primum negativè; quemadmodum enim dispensare nequit, ut clericus validè contrahens matrimonium retineat beneficium etiam simplex, ut haber communis, ita etiam dispensare nequit in hoc cum contrahente invalidè; quia

utrumque est contra jus commune, in quo dispensandi potest non habet Episcopus, nisi in casibus, in quibus expresse id ei conceditur.

2. Resp. ad secundum: tametsi Azor. l.c. q. 8. afferat, post fæcerdotem, postquam doluit de matrimonio nulliter à se contracto, de consensu & authoritate Episcopi redire ad beneficium; ed quod c. sanè, h. t. concedatur Episcopo, ut juris rigorem hac in parte relaxare possit, si clericus longam pœnitentiam & vitam laudabilem egerit; re ipsa tamen id fieri non posse viderur. Siquidem textus ille de eodem beneficio, quod amiserat, rufus adeundo intelligi nequit, sed de alio, quod loco illius obtinere potest, dum beneficium, quod amissum tamdiu vacare non debeat, usque dum longam pœnitentiam egerit. Et dato, quod tamdiu vacare pergit, aut denuo vacat, possessore intermedio defuncto, adiri tamen denuo nequit, etiam post actam pœnitentiam, nisi vi novæ collationis. vide me loc. cit. quest. 48.

3. Resp. ad tertium: dispensare potest Episcopus cum constitutis in sacris, qui defacto contraheret matrimonium præsumperunt, ut post longam pœnitentiam & vitam laudabiliter in continentia ductam restituti officiis suis, ordines denuo exercere possint juxta c. sanè h. t. qui etiam a sacerdotium promoveri juxta c. 1. quiclerici vel voventes, junctâ Gl. v. dispensare; modò tamen cum una eademque virgine, lecus si eum vidua, vel corrupta ab alio, vel cum duabus, etiam si virginibus, conseruerint. Gl. fin. in cit. c. sanè & ibidem. Barbos. n. 2. qui etiam n. 3. remittens ad seipsum de off. & potest. Episc. p. 2. al. legat. 49. quod Episcopus in ordine ad hoc, ut talis rursum ministrare possit in ordinibus suis, dispensare possit, si viduam occulè duxerat; pro quo citat Sanch. l. 7. de mat. d. 86. num. 20. Mirand. in man. Prelat. tom. 2. q. 8. a. 2. concl. 3. De cetero cur cum iis, qui unam virginem duxerunt dispensare possit, hanc rationem dat Pirh. h. t. num. 22. quia tales nec veram, nec interpretativam bigamiam incurrerunt; sed ad summum similitudinariam, & nec hanc quidem, sed tantum irregularitatem aliquam juxta Laym. l. 1. tr. 5. p. 6. c. 6.

Quest. 48. Quid probandum impetranti beneficium ob matrimonium vacans, siue ipso jure, siue per sententiam?

R Esp. Ante omnia probandum est, esse contractum per verba de præsente; cum ob sponsalia etiam validè contracta non valet beneficium juxta dicta. Non tamen probandum, securum esse copulam; cum etiam matrimonium non consumatum pariat effectum amissionis beneficii. Secundò hoc factum matrimonii contracti vel attentati probandum indubitanter. Barbos. Jur. eccl. l. 3. cap. 14. num. 8. de qua probatione vide me loc. cit. quest. 49.

Quest. 49. Clericus in minoribus constitutus an & que privilegia clericalia amittat contrahendo matrimonium?

1. R Esp. primò: tales clericis, si tres conditio-nes, de quibus paulò post, observaverint, impi-